

ԳՅՈՒՂԱՏԱՆ. ԵՎ ԱՐԴՅՈՒՆՎՐԱԿԱՆ ՄԻԿՐՈԲԻՈԼՈԳԻԱՅԻ ՀԱՐՑՅՐ
ՎՈՊՐՈՍԻ Ը. - X. Ի ՊՐՈՄՅԱՇԼԵՆՆՈՐ ՄԻԿՐՈԲԻՈԼՈԳԻԱ

Վ ր ա կ III (IX)

1957

Վ ы պ ү с կ III (IX)

Ա. Ա. ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ, Ա. Գ. ՆԱԽԱՍԱՐՅԱՆ

ՊԱԼԱՐԱԲԱԿՏԵՐԻԱՆԵՐԻ ՏԱՐԲԵՐ ԷԿՈՏԻՊԵՐԻ
ԶԱՐԴԱՑՄԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱՑԻՆ ԹԻ-Ը

Միջավայրի ռեակցիան արտաքին կարեւոր գործոններից մեկն է թե՛ պալարաբակտերիաների մաքուր կուլտուրաների զարգացման և թե՛ նրանց ու թիթեռնածաղկավոր բաւլսերի սիմբիոտիկ սիստեմի նորմալ զարգացման և կենսագործունեության համար։ Այդ է պատճառը, որ բավական մեծ թվով գիտնականներ ուսումնասիրներ և հաստատել են պալարաբակտերիաների զարգացման թԻ-ի մինիմում, օպտիմում և մաքսիմում մեծությունները։

Հստ Միշուսախնի, ընդհանուր առմամբ պալարաբակտերիաների զարգացման մինիմում թԻ-Ը հավասար է 4,3-ի օպտիմումը՝ 7,0-ի և մաքսիմումը՝ 11,0-ի, թեպետև նույն խմբի ներսում տարբեր ռասաների համար թԻ մեծությունը որոշ չափով տարբեր է։

Fred and Davenport (1918) պալարաբակտերիաները դեպի թԻ-Ը ունեցած վերաբերմունքի, բաժանել են մի քանի խմբեր, ընդ որում գեպի ցածր թԻ-Ը ամենից զգալուն են առվուտի և իշառվուտի պալարաբակտերիաները, ամենից թուլ զգալուն սոլայինը՝ ու լուսակինինը։

Stevens-ը (1925) և Wriggհի-ը (1925) նշում են, որ միևնույն տեսակին պատկանող պալարաբակտերիաների տարբեր ռասաները տարբեր վերաբերմունք են ցուցաբերում զեպի թԻ-ի մեծությունները։ Այսպես, օրինակ՝ սոլայի պալարաբակտերիաների մեկ թիտիպի համար սահմանալին թԻ-Ը գտնվում է 4,0—4,5-ի միջև, մինչդեռ մեկ ուրիշինը՝ 4,5—5,0-ի միջև։ Նույնպես և օպտիմում թԻ-Ը հավասար է 4,8—6,5-ի։

Sniezko-ն (1928) ցույց է տվել, որ սահմանալին թԻ-ի պարբանակում պալարաբակտերիաները վակոլավորվում և ուժանց կարծիքով էլ կորցնում են իրենց վերուկենտությունը։ Հետազոտողներից շատերը՝ Bgyan (1923), Wilson (1926, 1931), Doolus (1930), Մակրինովի և Տրոլցի (1931), Fred, Baldwin and Me-coy (1932), Իլին (1935), Լոպատինա (1948), Լամպովչիկով (1948) և ուրիշներ զբաղվել են հողի թԻ-ի և պալարաբակտերիաների ու

թիթեռնածաղկավոր բույսների սիմբիոզի կենսագործման հարցով, ալսինքն թե հողի ինչպիսի՞ թիթեռ պալմաններում է ավելի ինտենսիվ պալարագոլացում տեղի ունենում: Այս հարցի պատասխանը փոքր տատանումներով բոլոր հետազոտողների մոտ էլ համարյա նույն է, ալսինքն՝ պալարագոլացման համար օպտիմում թիթ=6,5—7,0-ի սահմաններում է, որից թե՛ գեղի թթվանությունը և թե՛ գեղի հիմնախությունը պալարիկների քանակը նվազում է մինչև մինիմում և մաքսիմում թիթին հասնելը, որն ընկած է 4—11-ի սահմանում:

Եցան-ի (1923) տվյալներով ապացուցվում է, որ պալարագակտերիների զարգացման, պալարագոլացման համար պահաջողությունը միշտ չէ, որ համընկնում են Ալսպես, օրինակ, սուլալի պալարաբակտերիները մահանում են, երբ թիթ=3,3-ի, իսկ նրանք վարակ առաջացնում են, երբ սահմանալին թիթ=4,6—8,0-ի: Մինչդեռ սոլայի բույսի զարգացման համար սահմանալին թիթ=3,9—9,6-ի: Բայց Virtanen-ի և Hansen-ի (1931) հողի թթվությունն ազդում է պալարաբակտերիների տղուտասիմիլացիայի ինտենսիվության վրա:

Սույն հետազոտության նպատակն է ուսումնասիրնել մի քանի թիթեռնածաղկավոր բույսերի՝ առվուլտի, կորնգանի, երեքնուկի, լորու և պիկի պալարաբակտերիների տարրեր էկոտիպերի թիթեռների սահմանալին մեծությունը, որը, ինչպես տեսանք դրականության տվյալներից, համարյա թե չի ուսումնասիրված:

Այդ նպատակի համար փորձարկվել են պալարաբակտերիաների տարրեր էկոտիպերի 36 շտամ, որոնք մեկուսացվել են Հայկան ՍՍՌ-ի տարրեր հողակլիմայական պալմաններից:

Ուսումնասիրվել են թիթի հիմունքալ մեծությունները. 2—3—4—4, 2—4, 35—4, 6—4, 83—5—6—7—7, 26—7, 5—7, 9—8—8, 2—8, 5—9—9, 5—10: թիթը որոշվել է պոտենցիոմետրով (խինչի փորունով): Որպես մանգամիջապայմ օգտագործվել է սովորական լորաշուր + 10% շաքար: Պալարաբակտերիների լորաքանչուր շտամի համար պատրաստվել է 2-ական փորձանոթ, ամեն մի վարիանտից, ապա ստերիլիզացիայի է ենթարկվել, որից հետո թիթեռների մեջ որոշ ուղղում է մացվել, որովհետև ստերիլիզացիայից հետո այն փոքր ինչ փոփոխվում է: Այս ձեռվ պատրաստված փորձանոթները վարակվել են ուսումնասիրվող պալարաբակտերիաների մաքուր կուլառությաների երեք օրական ցանքից պատրաստ-

卷之三

• P

Աշխաղության մազակմուլք

Digitized by srujanika@gmail.com

Փոքածարելիություն սահմանափակություն									
pH-նկար									
$\Phi_{\text{ոքածարելիության}} \cdot \rho \text{H-նկար}$									
4	4.2	4.35	4.6	4.8	5	6	7	7.26	7.5
32	500	6.94	0	0	0	0	0	+	++
4	900	7.55	0	0	0	0	+	++	+++
34	1000	7.64	0	0	0	+	+	++	+++
28	1500	7.5	0	0	0	0	+	++	+++
36	1500	-	0	0	0	0	+	++	+++
26	1953	5.83	0	0	0	0	+	++	+++
43	2250	6.78	0	0	0	0	+	++	+++
41	2300	7.25	0	0	0	0	+	++	+++

ված հավասար քանակությամբ սուսպենզիալով և դրվել տերմոստատի մեջ, 26° ջերմության պարմաններում:

Առաջին տասնօրյակում՝ ամեն օր դիտվել է աճեցողության ինտենսիվությունը՝ պղտորությունը, նաև օղակի, փառի և նըստվածքի առաջացումը: Հետագա երկու տասնօրյակներում դիտողությունները կատարվել են օր ընդ մեջ և 2—3 օրը մեկ անգամ:

Աճի մաքսիմում ինտենսիվությունը դիտվում է հիմնականում պալարաբակտերիաների զարգացման 9-րդ օրը, որը գնահատված է 5 բալլան սիստեմով և նշված է խաչերով: Այդ տվյալներն ամփոփված են աղյուսակներ 1—5-ում:

Հետազոտվող պալարաբակտերիաների աճման ինտենսիվության, փառի, նստվածքի այլ ցուցանիշների վերաբերյալ դիտված տվյալների մի մասը ցուց է տրված լուսանկար 1-ում:

Պետք է նշել, որ աճման վերաբերյալ դիտողություն կատարելու օրերին միկրոսկոպիական հետազոտման է ենթարկվել ուսումնասիրվող պալարաբակտերիաների մորֆոլոգիական փոփոխությունները տարբեր թH-ի պարմաններում: Այդ տվյալների մի մասը ցուց է տրված լուսանկար 2-ում:

Աղյուսակ 1-ի տվյալներից պարզվում է, որ առվույտի պալարաբակտերիաների աճեցողությունն սկսվում է թH=4,8—5-ի պարմաններում և կանգ է առնում թH=8,2—8,5-ի սահմանում, ընդ որում տարբեր էկոտիպերի զարգացման թH-ի ինտենսիվալներում և աճման ինտենսիվության միջև կա նկատելի տարբերություն, և այս հիմնականում պարմանավորվում է այն հողերի թH-ով, որոնցից մեկուսացված են տվյալ շտամները Օրինակ, № 4, № 32, № 34 և № 41 շտամները մեկուսացված են այնպիսի հողերից, որոնց թH-ը 7—7,5—սահմաններում է եղել, այդ շտամների աճեցողությունը ինչպես տեսնում ենք աղյուսակի տվյալներից, անհամեմատ ավելի ուժեղ է, քան № 36, № 26, № 43 շտամներինը, որոնք մեկուսացվել են թույլ թթվային հողերից: Հիմնային հողերից մեկուսացված շտամների աճեցողությունն ըսկոսվում է, հիմնականում թH=5-ից և վերջանում թH=8,2—8,5-ի սահմանում, մինչդեռ թթվային հողերից մեկուսացված շտամները թH=8-ում արդեն չեն աճել: Այս տվյալները մեկ անգամ ևս հաստատում են պալարաբակտերիաների առանձին էկոտիպերի բնական ադապտացիան իրենց զարգացման պարմաններին: Միաժամանակ պետք է նշել նաև այն փաստը, որ կան առանձին շտամներ, որոնք չեն ենթարկվում այդ օրինաչափություններին և ցուցաբերում են իրենց անհատական առանձնա-

հատկությունները, ինչպես, օրինակ № 34 շտամը, որի զարգացման թի-ի ինտերվալը ավելի նեղ է, քան նույնանման պարման-ներից մեկուսացված մրու շտամներինը:

Կորնգանի պալարաբակտերիաների զարգացման սահմանալին թի-ի վերաբերյալ ստացված տվյալները, որոնք զետեղված են աղյուսակ 2-ում, ցուց են տալիս բավական այլ պատկեր, քան այդ տեսանք առվույտի պալարաբակտերիաների վերաբերյալ: Այս դեպքում ուսումնասիրվող շտամներից մի մասի աճեցողությունն սկսվում է թթվալին միջավայրից թի=4,35-ից և վերջանում է թի=8,2—8,5-ի սահմանում: Կան շտամներ էլ, որոնց զարգացման թի-ի ինտերվալը շատ ավելի նեղ է, սկսվում է թի=4,8-ից և վերջանում թի=8-ով: Բացի դրանից, շտամների մեծ մասը բացառությամբ № 49 և № 61 շտամների առհասարակ շատ թույլ աճ են տվել (աղյուսակ 2): Կարեռն այն է, որ կորնգանի պալարաբակտերիաների տարբեր շտամների վերաբերմունքը գեղի թի-ը չի պարմանավորվում այն հողերի թի-ով՝ որոնցից մեկուսացված են այդ շտամները, ինչպես այդ օրինաչափ կերպով նկատվեց աղյուսակ 1-ի տվյալներում: Այս դեպքում ևս, ինչպես և բազմաթիվ այլ դեպքերում, որոնց մասին արդեն ասվել է մեր նախկին աշխատություններում, կորնգանի պալարաբակտերիաները մեծ մասամբ ցուցաբերում են անհատական առանձնահատուկ վերաբերմունք գեղի շրջապատի միջավայրը և նրանց մեջ չի նկատվում աղապտացիոն այն հատկությունը, որը ձեռք են բերում մրու պալարաբակտերիաները:

Աղյուսակ 3 և 4-ում բերվում է երեքնուկի ու լորու պալարաբակտերիաների տարբեր էկոտիպերի զարգացման սահմանալին թի-ի մեծությունը: Ինչպես տեսնում ենք, այդ երկու աղյուսակների տվյալների միջև համարյա տարբերություն չկա, բացառությամբ այն բանի, որ երեքնուկի պալարաբակտերիաների աճման միջնմումը մեծ մասսամբ PH=4,8-ի սահմանումն է, իսկ լորու՝ 5-ի: Երկու աղյուսակներումն էլ աճեցողությունը միանման թույլ է բոլոր պարմաններում, բացառությամբ երեքնուկի № 65 և լորու № 96 շտամների, որոնք երկուսն էլ մեկուսացվել են նույն փորձադաշտի նույն հողից, այս շտամները ունեցել են ոժեղ աճեցողություն և աճման թի-ի հիմնալին սահմանը երկուսին էլ եղել է թի=8,2 այն դեպքում, երբ թե՛ երեքնուկի և թե՛ լորու մասցած բոլոր շտամների աճեցողությանը կանգ է առել թի=7,0-ի սահմանում: Պետք է նշել, նաև, որ երեքնուկի պալա-

ပုဂ္ဂန်များ၊ အမြတ်ဆင့်မှုပါန်များ၊ အမြတ်ဆင့်မှုပါန်များ၊ ပုဂ္ဂန်များ

ԱՐԴՅՈՒՆՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐԵՎԱՏՅԱՆ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԽՈՐՎԱԴՐՈՒՄ

Երեքնուուի պատրաստականի լիաների սպառիկ էկոնոմիկի զարգացման
ԲՀ-ի ամենայիշն մհծությունները

Ամենայիշն մաքսիմալ պարզացման ցորեալ									
ԲՀ-ի փոքրացման ժամանելիությունը									
4	4,24	35,4,6	4,8	5	6	7	726	7,5	7,7
69	7,07	0	0	0	+	+	+	++	++
67	7,73	0	0	0	++	++	++	++	++
65	7,64	0	0	0	++	++	++	++	++
77	1985	5,83	0	0	0	+	+	+	+
72	1980	7,29	0	0	0	+	+	+	+
81	2350	7,29	0	0	0	+	+	+	+
63	2400	7,26	0	0	0	+	+	+	+
85	3200	5,24	0	0	0	0	+	+	+
96	3200	5,24	0	0	0	0	0	0	0

Ա Յ Ա Վ Վ Ա Ր Ա Տ Ա Ն
Գ Ո Ւ Կ Մ Մ Ե Ջ Ա Փ

2000年全国青少年数学邀请赛初赛试题

ԱԾԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ ՎԱՐԺԱՎԱՐՄԱՆ Թ-ԸՆԴՀ

Վեհական պարագաների տարրերի էկուուլարի գարզացման բԻ-ի
առաջանային ժհծությունները

Անեցության ժամկետները՝ կարգացման 9-րդ օրը										ԲԻ-ի փորձարկված ժեծությունները					
	4	4,2	4,35	4,6	4,8	5	6	7	7,26	7,5	7,7	7,9	8	8,5	9
Բ-Ի Բանչ	7,3	0	0	0	0	++	+	+	++	+	+	+	0	0	0
Ջիշտաղման վիճակ մղումը թափանց զարթությունը	900	—	0	0	0	++	+	+	++	+	+	0	0	0	0
Երևան գլուխությունը քահականացման Փ	110	1300	1935	2250	6,83	0	0	0	0	+	+	+	0	0	0
	111	—	—	—	0	0	0	0	0	+	+	+	0	0	0
	112	—	—	—	0	0	0	0	0	+	+	+	0	0	0
	114	—	—	—	0	0	0	0	0	+	+	+	0	0	0

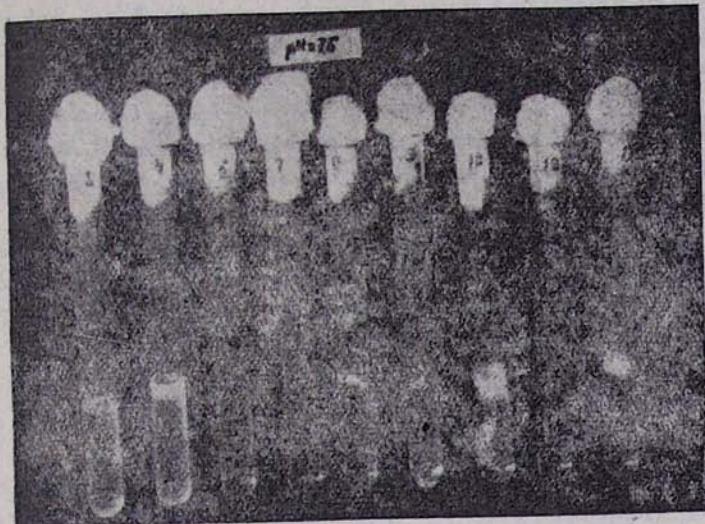
բարձրականացների ուսումնասիրվող շտամերից մեկը № 81 սկսել է աճել բավական թթու միջավայրում $\rho H=4,35$ -ից, թեպետև այդ շտամը մեկուսացված է եղել մի հողից, որը ունեցել է $\rho H=7,29$.

Նշված բացառությունները չնշված աղյուսակներ 3 և 4-ի տվյալներից պետք է ընդհանրացնել, որ հետազոտվող շտամները, բացարձակ մեծամասնությամբ, ρH -ի ուսումնասիրված բոլոր մեծությունների պայմաններում լորաշրի մեջ առաջացնել են նույնանման պղոտորթյունն: Սակայն իրենց աճման ձևերով (փառ, նըստվածք, օղակ) նրանք բոլորովին տարրերվում են միմյանցից, ինչպես այդ տեսնում ենք լուսանկար 1-ից:

Այս, ինչ որ ասվեց երեքնույի և լորու պալարաբակտերիաների մասին, կարելի է որոշ վերապահումներով կրկնել վիկի պալարաբակտերիաների վերաբերյալ: Այդ տվյալները բերվում են աղյուսակ 5-ում:

Այսպիսով, աղյուսակներ 1—5-ի տվյալներուն պարզվում է, որ առվուտի պալարաբակտերիանների զարգացման ρH -ի ինտերվալն ընկած է 4,8—8,5-ի սահմանում, կորնդանինը՝ 4,3—8,5-ի, երեքնույինը՝ 4,8—8-ի, լորունը՝ 5—8-ի և վիկինը՝ 4,8—7,9-ի սահմանում: Ըստ այս տվյալների, տարրեր տեսակի պալարաբակտերիաների զարգացման ρH -ի թե՛ թթվային և թե՛ հիմնալին սահմանների միջև կա նկատելի տարրերություն, մինչդեռ Fred Baldwin and Me-Coy-ը 1932 թ. իրենց մոնոգրաֆիկ աշխատության մեջ նշում են, որ բոլոր պալարաբակտերիաները հիմնախության նկատմամբ միմնույն վերաբերմունքը ունեն: Համաձայն Breyer-ի (1923) տվյալների, կարմիր երեքնույին պալարաբակտերիանները մահանում են, եթե հողի $\rho H=5$ -ի, մինչդեռ մեր տվյալներով, կարմիր երեքնույին պալարաբակտերիանների զարգացման մինիմումը հավասար է 4,8-ի, իսկ $\rho H=5$ -ի պայմաններում նրանք զարգանաւմ են բավական ինտենսիվ: Եթե մաքուր կուլտուրաները արհեստական սննդամիջավայրում (լորի էքստրակտ) աճում են $\rho H=5$ -ի պայմաններում, ապա հողում առավել ևս նրանք իրենց լավ պետք է զգան նշված ρH -ի միջավայրում: Բացի գրանից, ըստ նույն հեղինակի, երեքնույին պալարաբակտերիաններն ավելի զգայուն են գեպի թթու միջավայրը, քան Rhizobium Leguminosarum-ը աւկայն միաժամանակ նշում է, որ չնայած դրան, թթու հողերում վիկն ու ոլորնը ավելի հաջող են մշակվում: Քան երեքնույիրը: Այս տվյալները քիչ համոզիչ են, գոնես մեր պայմաններում արդարիսի երևույթ գժվար է նկատել:

Տարբեր տեսակի պալարաբակտերիաների էկոտիպերի զարգացման միջև եղած տարբերությունները ավելի ցանտուն դարձնելու համար որոշ գեպքերում կատարվել են նկարահանումներ։ Ալլոպիս, օրինակ, լուսանկար 1-ում ցույց է տրված առվորտի և երեքնուկի պալարաբակտերիաների տարբեր էկոտիպերի անեցողոթյունը լորաշրում՝ pH=7,5-ի պայմաններում։

Լուսանկար 1. Առվորտի և երեքնուկի պալարաբակտերիաների տարբեր էկոտիպերի անեցողոթյունը լորաշրում
pH=7,5-ի պայմաններում։

Փորձանությունների համարակալիքի և անկախությունների պահպանը

Առվորտի պալարաբակտերիաների

Պալարաբակտերիաների

պահպանը

հողի pH-ը

1	41	7,25
4	28	7,50
6	32	6,94
7	34	7,64
8	4	7,55

Երեքնուկի պալարաբակտերիաներ

9	83	7,26
10	72	7,29
12	77	5,83
14	67	7,73

Ինչպես տեսնում ենք լուսանկար 1-ից, առվույտի պալարաբակտերիաների փորձարկված էկոտիպերը (1—8 փորձանոթ) թե՛ իրենց աճման ինտենսիվությամբ, թե՛ կազած փառով և օղակով տարրերվում են միմյանցից, այդ երեաց նաև աղուսակ 1-ի տվյալներից: Ինչ վերաբերվում է երեքնուկի պալարաբակտերիաներին (9—14 փորձանոթ), ապա բոլոր փորձանոթներում պղտորությունը միատեսակ թուլլ է, ինչպես աղուսակ 3-ում, իսկ փառը նոտվածքը և օղակը տարրեր էկոտիպերի մոտ տարրեր են, ըստ որում ամենից թուլլ աճեցողությունը եղել է և 12 փորձանոթում, որը վարակված է եղել երեքնուկի պալարաբակտերիաների և 77 շտամով. վերջինս մեկուսացված է եղել թթու հողից, որի $\text{pH} = 5,83$. դուցե այդ է պատճառը, որ 12-րդ փորձանոթում, բացի մի փոքրիկ օղակից, ուրիշ փոփոխություններ չկան:

Զարգացման տարրեր ըՀ-ի պայմաններում պալարաբակտերիաները ենթարկվում են նաև մորֆոլոգիական որոշ փոփոխությունների, ըստ որում այդ փոփոխությունները ավելի խորն են ու ցայտուն սահմանալին ըՀ-ների պայմաններում:

Լուսանկար 2-ը ցույց է տալիս տարրեր տեսակի պալարաբակտերիաների մորֆոլոգիական փոփոխությունները նրանց զարգացման սահմանալին ըՀ-ների պայմաններում:

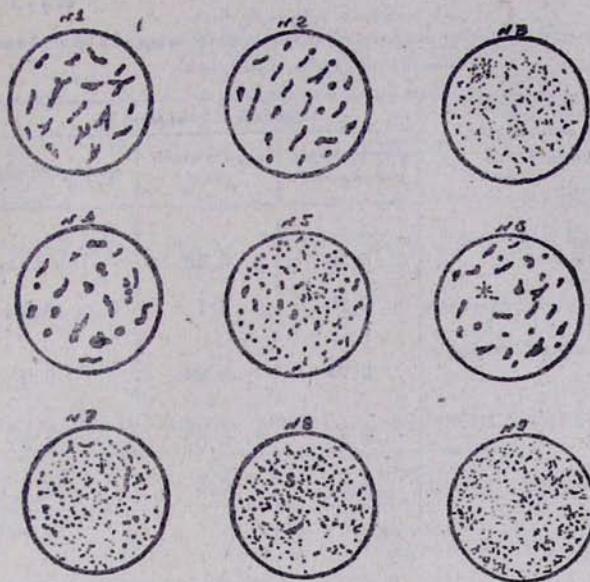
Լուսանկար 2-ը ցույց է տալիս, որ առվույտի և զիկի պալարաբակտերիաները ըՀ = 5-ի պայմաններում, այսինքն իրենց զարգացման թթվալին սահմանին մոտ, ամբողջությամբ փոխվում են բակտերուիդ ձևերի (1, 2, 6):

Ինչ վերաբերում է երեքնուկի պալարաբակտերիաներին, ապա, ինչպես երեսում է լուսանկարից, հետազոտվող երեք շտամներից մեկը տվել է բակտերուիդ ձևեր, իսկ երկուսը (3 և 5) վեր են ածվել խիստ մանր հատիկների և կետերի:

ԾՀ-ի հիմնալին սահմանին մոտ ԾՀ = 8 թե՛ առվույտի և թե՛ երեքնուկի պալարաբակտերիաները խիստ փոփոխվել, վեր են ածվել մանր հատիկների և կետերի, որոշ տեղերում էլ բարակ քակտերիալ ցանցի:

Նման մորֆոլոգիական փոփոխություններ են կրում պալարաբակտերիաները նաև ջերմության սահմանալին սատիճանների պայմաններում:

Ուսումնասիրված մրուս ԾՀ-ների պայմաններում մորֆոլոգիական առանձին փոփոխություններ չեն նկատվել:

Հաւանիկը 2. Տարբեր տեսակի պալարատակաների համերէ
մողական փոփոխությունները զարգացման
առաջանային ԻԻ-ների պայմաններում
ԻԻ-Ծի պայմաններում

1. Առվույտի պալարտաքակտերիների	№ 43	շամայը
2.	»	»
3. Երեքնուուկի	»	№ 72 >
4.	»	№ 67 >
5.	»	№ 85 >
6. Ջիկի	»	№ 110 >

pH=8-9 ապամաններում

7. Առվույտի
պալարաբակտերիաների	№ 4	գրամը
8. Երեքնուկի	№ 72	»
9.	№ 85	»

Տարբեր թիթեռնածաղկավոր բուլսերի պալարաբակտերիաների էկոտիպիկացման սահմանալին թԻ-ի ուսումնասիրությունից բացի, թԻ-ը ուսումնասիրվել է նաև թիթեռնածաղկավոր բուլսերի զարգացման տարբեր փուլերում նրանց արմատների, վերերկրյա մասերի և պալարիկների էքստրակտի մեջ։ Այդ առվայններն ամփոփված են աղյուսակներ 6,7 և 8-ում։

ρΗ-ի մեծությունը առգույտի զարգացման տարրեր փուլերում
բույսի տարրեր մասերում

Բույսերի զարգացման փուլերը	ρΗ-ի մեծությունը		
	վերերկրյա- մասերում	արմատնե- րում	պալարիկներում
1. Բույսերի նոր ծլած շրջանում	6,22	6,32	չեն եղել
2. Թփակալման շրջանում	6,20	6,1	6,0
3. Ցողունակալման շրջա- նում	5,95	5,88	6,0
4. Կոկոնակալման շրջա- նում	6,1	6,0	6,3
5. Լրիվ ժաղկած	6,0	5,9	6,4

Աղյուսակ 6-ի տվյալները հաստատում են Thorne and Walker-ի (1936) տվյալները, ամինքն թՀ-ը արմատներում ավելի փոքր է, քան պալարիկներում: Ինչ վերաբերում է բույսերի զար-
գացման փուլերին, առաջ պետք է ասել, որ պալարիկներում թՀ-ը բույսի զարգացման հետ մեկտեղ աստիճանաբար մեծանում է, թփակալման շրջանում եղել է 6. իսկ բույսերի լրիվ ժաղկած շրջանում՝ 6,4: Բույսերի մնացած մասերում թՀ-ի առանձին փոփո-
խություն չի նկատվում:

թՀ-ի մեծությունը կորնգանի տարրեր մասերում նույն ըն-
թացքն ունի, քայլ կորնգանի թՀ-ը նկատելի չափով բարձր է,
քան առվալտի տարրեր մասերում: Կորնգանի վերաբերյալ տվյալ-
ներն ամփոփված են աղյուսակ 7-ում:

թՀ-ի մեծությունն ուսումնասիրված է նաև երեքուսի, վեկի
և լոբու տարրեր մասերում, միայն բույսերի ժաղկման շրջանում:
Այդ տվյալներն ամփոփված են աղյուսակ 8-ում:

Այս աղյուսակի տվյալները նույնպես հաստատում են նա-
խորդ երկու աղյուսակների և գրականության մեջ եղած տվյալնե-
րը այն մասին, որ թՀ-ի մեծությունը պալարիկներում ավելի
բարձր է՝ քան բույսերի վերերկրյա մասերում և արմատներում:

Աղյուսակ 7

թի-ի մեծությունը կորնգանի զարգացման տարրեր փուլերում,
բույսերի տարրեր մասներում

Բույսերի զարգացման փուլերը	թի-ի մեծությունը		
	վերերկրյա- մասներում	արմատնե- րում	պալարիկներում
Բույսերի նոր ծլած շրջանում	6,4	6,73	6,73
Կոկոնակալման շրջա- նում	6,25	6,37	6,80
Ծաղկման շրջանում	6,41	6,20	6,96

Աղյուսակ 8

թի-ի մեծությունը տարրեր թիթեռնածաղկավոր բույսերի ծաղկման
շրջանում, բույսերի տարրեր մասներում

Թիթեռնածաղկավոր բույսեր	թի-ի մեծությունը		
	վերերկրյա- մասներում	արմատնե- րում	պալարիկներում
Երեքնուկ	6,16	6,11	6,20
Վեհ	6,49	6,40	7,35
Լոբե	6,29	6,1	6,36

Գևոք է նշել, որ փորձարկվող թիթեռնածաղկավոր բույսերը
մշակվել են գորշ կուլտուր-ուսուցվող հողամ, որի թի-ը եղել է 7,6:

Ցարքեր տեսակի պալարաբակտերիաների էկոտիպերի զար-
գացման սահմանալին թի-ների ուսումնասիրության արդյունք-
ներից կարելի է եղրակացնել, որ թի' տարրեր թիթեռնածաղ-
կավոր բույսերի պալարաբակտերիաների և թի' նրանց առանձին
էկոտիպերի զարգացման սահմանալին թի-ները նկատելի կերպով
տարբերվում են միմյանցից: Այդ տարրերությունները հիմնակա-
նում պարմանավորվում են այն հողի թի-ներով, որոնցից մեկու-
սացված են պալարաբակտերիաների հետազոտված էկոտիպերը:
Այս տվյալները մեկ անգամ ես հաստատում են պալարաբակտե-
րիաների բնական աղաղտացիան արտաքին տարրեր գործուների
նկատմամբ:

А. П. Петросян, А. Г. Навасардян

Пределные значения рН развития различных экотипов клубеньковых бактерий

Р е з ю м е

На основании экспериментальных данных наших предыдущих сообщений было установлено, что у различных видов клубеньковых бактерий имеются свои отдельные экотипы, приспособленные к экологическим условиям данной местности.

Приобретенные в данных условиях особенности с течением времени закрепляются, становятся наследственными признаками и в измененных внешних условиях не утрачиваются довольно долго. Эта особенность, общая для клубеньковых бактерий люцерны, клевера, фасоли и вики, между тем как клубеньковые бактерии эспарцета очень трудно адаптируются. Адаптационная способность изученных клубеньковых бактерий особенно сильно выражена в их эффективности, а именно, штаммы, изолированные из почв низменности, проявляют высшую активность в опытах, заложенных в условиях низменности, штаммы же, выделенные из горных условий — в опытах, заложенных в горном поясе. Между тем, в случае перекрестного опыта, т. е. при испытании горных штаммов в условиях низменности и низинных штаммов — в горном поясе, их эффективность резко снижается.

Отношение различных экотипов клубеньковых бактерий к температурным условиям окружающей среды также различно, так, например, температурная кривая развития у возделываемых в условиях низменности бобовых растений и их клубеньковых бактерий на 5—10° выше, чем у клубеньковых бактерий бобовых растений, возделываемых в горном поясе.

Пределные значения рН развития различных экотипов клубеньковых бактерий также различны и в основном

соответствуют значениям pH тех почв, из которых выделены данные экотипы.

Предельный pH развития большинства испытуемых штаммов клубеньковых бактерий люцерны лежит в пределах pH 4,8—8,5, эспарцета — 4,35—8,5, клевера — 4,8—8, фасоли — 5—8 и вики — 4,8—7,9.

Однако, надо отметить, что естественная адаптация испытанных экотипов клубеньковых бактерий к pH среды не так четко и хорошо выражена, как это было в случае их активности и отношения к температуре. Это положение, возможно объясняется тем, что в значениях pH тех почв, из которых были изолированы испытанные экотипы клубеньковых бактерий, разница не очень большая (6,3—8).

Клубеньковые бактерии в условиях предельных значений pH претерпевают заметные морфологические изменения, превращаясь в мелкие зернышки, бактериальную сеть и бактероиды.

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

- Ильин С. Е. 1935—Влияние минеральных удобрений на развитие клубеньковых бактерий и урожай бобовых. Химизация соц. земледелия, № 7, стр. 47.
- Ламповщикова П. К. 1948—Естественная инокуляция клевера на различных почвах. Доклады ВАСХНИЛ, № 1, стр. 256.
- Лопатина Г. В. 1948—К вопросу питания небобовых растений азотистыми корневыми выделениями бобовых при их совместном культивировании. Сб. „Пути повышения активности клубеньковых бактерий“, стр. 74.
- Макринов А. И. и Троицкий В. Б. 1931—Использование микробов для поднятия производительности почв. Москва.
- Bryant O. C. 1923—Effect of reaction on growth, nodule formation and calcium content of alfalfa and red clover. Soil Sci., V. 15, p. 23; V. 15, p. 37.
- Doolus G. Z. 1930.—Local variation of soil acidity in relation to soybean inoculation. Soil Sci., V. 30, p. 273.
- Fred E. B. and Davenport A. 1918—Influence of reaction on nitrogen assimilating bacteria. Journ. Agr. Research (U. S.), vol. 14, p. 317.
- Fred E. B., Baldwin I. L. and Mecoy 1932—Root nodule bacteria and Leguminous plants. Madison Wisconsin.

- Sniezko S. 1928—L'influence exercée par la concentration des ions d'hydrogène du milieu nutritif sur les développement des bactéries des nodosités du haricot. Bull. Acad. Polon. Sci., Ser. B, Science (Pot), p. 55.
- Stevens I. W. 1925—A study of various strains of Bac. radicicola from nodules alfalfa and sweet clover. Soil Sci., V. 20, p. 45.
- Thorne D. W. and Walker R. H. and 1935—Physiological studies of Rhizobium. III Recitation and growth as influenced by the reaction of the medium. J. Bact. v. 30, № 1, p. 33.
- Wilson J. K. 1926—Legume bacteria population of the soil. Journ. Amer. Soc. Agr. v. 18, p. 911.
- Wilson J. K. 1931—Relative numbers of two species of Rhizobium in spils. Journ. Agr. Research (U. S.), v. 43, p. 261.
- Wirtanen A. and Hansen S. 1931—Untersuchungen über die Leguminosen-Bakterien und Pflanzen. Zeitschrift für Pflanzenernährung und Düngung und Bodenkunde, Bd. 21, S. 57.
- Wright R. C. 1925—The influence of certain organic materials upon the transformation of soil nitrogen. J. Amer. Soc. Agron., v. 7, p. 103.